

8 FEBRUARI 2015 – VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JOB 7, 1-4.6-7

Job sprak:

„Moet de mens niet zwoegen op aarde, dagen maken van een dagloner? Hij snakt naar schaduw, ziet verlangend uit naar betaling. Zo ken ik vruchteloze maanden en nachten lang van getob. 's Avonds denk ik: 'Wanneer wordt het morgen?' En 's morgens: 'Wanneer wordt het avond?' En zolang het licht is, ben ik ziek van onrust.”

„Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspooel, ze lopen af, de draad is ten einde. Bedenk dat mijn leven een ademtocht is, dat mijn ogen het geluk niet meer zullen zien.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS

9, 16-19.22-23

Broeders en zusters,

Dat ik het evangelie predik, is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig! Deed ik het uit eigen beweging, dan had ik recht op loon; maar zo is het niet: het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn verdienste? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het recht, aan de prediking verbonden.

Van allen onafhankelijk, heb ik mij de slaaf van allen gemaakt om er zoveel mogelijk voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Alles ben ik voor allen om er tot elke prijs enkelen te redden. En ik doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

EVANGELIE

MARCUS 1, 29-39

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam, ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de hand en deed haar opstaan; zij werd vrij van koorts en bediende hen.

In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren, bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerhande ziekten leden, genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden.

Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden, Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop en toen ze Hem gevonden hadden, zeiden ze: „Iedereen zoekt U.” Hij antwoordde hun: „Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. Daartoe immers ben Ik uitgegaan.” Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Alles is verkondiging

„Diaconiseer uw verkondiging. Dompel het wijvatervat in de plas van de dienstbaarheid.” Gevleugelde woorden van Didier Vanderslycke, nationaal coördinator van Orbit (voorheen Kerkwerk Multicultureel Samenleven) eind vorig jaar tijdens de Mechelse Dijelesingen. De lezingen uit het Nieuwe Testament van de vijfde zondag door het jaar zetten de ‘verkondiging van het evangelie’ centraal. Ze klinken samen met aandacht voor maatschappelijk engagement. Zonder de Geestdrift van de verkondiging blijft diaconie zweverig en zal ze vanzelf ophouden. Verkondiging praamt immers onze wil tot handelen en drijft ons naar de andere.

EVANGELIE • Wanneer Jezus en zijn leerlingen de synagoge verlaten, is het nog steeds sabbat (zie vorige zondag). Ze gaan naar het huis van de gebroeders Simon en Andreas. Jezus geneest er de schoonmoeder van Simon. Wanneer de zon is gezakt, verzamelt heel de stad zich voor de deur van het huis. De draadloze verbinding in Kafarnaüm werkt uitstekend en nu de sabbat voorbij is, komen ze allemaal uit hun huizen. Ze hebben hun zieken en bezetenen meegebracht. Velen worden door Jezus genezen, ook verjaagt Hij tal van boze geesten. Het valt op dat er geen enkel woord gesproken wordt, zelfs de geesten zwijgen nu.

Jezus is voor de mensen dienstbaar tot het uiterste. Hij bestrijdt hun demonen en hij geneest hen ook. Dat zal iedereen geweldig gevonden hebben, daar in Kafarnaüm. Eindelijk een profeet aan wie ze iets hebben. Maar Jezus zint het niet. Wordt Hij niet in een rol geduwd die Hij niet wil? In het holst van de nacht staat Hij op. Weg van alle drukte tast Jezus af wat de wil is van zijn hemelse Vader.

Veel tijd krijgt Hij niet. Simon en de anderen zijn Hem gevolgd. Als ze Hem vinden, zeggen ze tot Hem: „Allemaal zoeken ze U.” Maar Jezus wil weg. De verkondiging drijft Hem naar de dorpen van het omliggende. Jezus is niet gekomen alleen maar om de mensen te verlossen van kwalen en kwaaltjes. Neen, hij is hier met het oog op de komst van het koninkrijk van God. Zo zegt Hij, zo doet Hij: Hij gaat op weg door heel Galilea. Jezus baant er wegen van verkondiging en waar nodig maakt hij ruimte door de boze geesten weg te jagen.

Natuurlijk, Kafarnaüm lag aan zijn voeten. Jezus had er makkelijk kunnen blijven. Succes gegarandeerd. Samen met zijn metgezellen zou Hij een instituut van diaconie geworden zijn met naam en faam. Maar Jezus ruilt het huis van Simon en Andreas in voor dat van zijn Vader. Hij zal daarbij de dienstbaarheid niet uit de weg gaan, maar ze blijven verdiepen vanuit het Koninkrijk, dat komt. Een beslissende keuze, ook voor zijn volgelingen van toen en later.

LEZING UIT PAULUS • Paulus heeft er veel voor over om het evangelie te verkondigen. Hij kan niet anders, er rust een noodzaak op hem. Paulus cijfert zichzelf daarvoor helemaal weg. Hij verkondigt het evangelie zonder er zelfs iets voor terug te vragen. Dat is zijn roem en verdienste. Leefde Paulus soms van de hemelse dauw? In zijn tweede boek vertelt Lucas dat hij leerbewerker was. In Korinte had hij een zekere Aquila en zijn vrouw Priscilla ontmoet. Omdat zij hetzelfde vak hadden, ging Paulus bij hen wonen en werken (zie Handelingen 18, 1-3). Daarom kon hij verzaken aan het recht om van de verkondiging te leven. Iets wat door sommigen in Korinte niet in dank werd afgenomen? Hoe dan ook, Paulus is geen plichtsverzaker. De verkondiging van het evangelie zit er bij hem ingebakken. De eindterm is zo veel mogelijk mensen voor Christus te winnen. Door zijn onafhankelijke positie kan Paulus ten volle daarvoor gaan. Zijn verhoopte en verdiende loon is dat hij zelf ook deel zal krijgen aan het evangelie van het Koninkrijk van God.

EERSTE LEZING • Het boek Job gaat niet over verkondiging, maar vertelt het verhaal van een tot ashoop veroordeelde man als gevolg van een hemelse weddenschap tussen God en Satan (zie Job 1). We horen zijn wanhopige klacht over het menselijke lot. Job heeft het bestaan van een slaafse dagloner. Het einde van zo'n jobsdag is het moment van de uitbetaling. De volgende dag begint alles weer van voren af aan. Heeft Paulus geen beter vooruitzicht door zich vanuit de verkondiging slaaf van allen te maken?

De commentaren op de Schriftlezingen zijn te volgen op Twitter via @DevisscherLuc
Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be